

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De claro intellectu sacræ Scriptura. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Lucæ 10.

graviora ipse flagella pro te sustinuit. Memento quoque pro alleviatione tua pauperis & ulcerosi Lazari, post mortem in sinum Abrahamæ latè recepti, & pauesce finem delicati diuitis, post convivia sua in inferno sepulti, vnde nunquam poterit liberari. Vnde nunc, quid potius eligendum sit tibi, an pati modicum, & egere cum Lazaro infirmo, & gaudere semper cum Christo; an deliciarè breuiter superfluè cum diuite sano, & subito mori, & sepeliri in inferno, & ardere iugiter cum diabolo? Intelligenti satis dictum est paucis verbis.

2. Beatus, qui intelligit, & emendat se tempestiuè de omnibus malis suis, ne damnetur cum impijs, duris verberibus cruciandus. Quem enim modò sacra verbera non compungunt, nec corrigunt; postea saeva verbera sine fructu lacerabunt, nec vnquam torquere cessabunt. Ab his malis liber est Lazarus pauper & infirmus, ab angelis sanctis in sinum Abrahamæ letissimè portatus. Audi adhuc multa beneficia Dei, huic pauperi Lazaro misericorditer ostensa. Nò habuit (vt existimo) amicos diuites se visitantes, nec aliquos seruos aut focios sibi seruietes; sed (sicut dicit Iesus) canes ad eum veniebant, & lingebant vlcera eius. Ipsi soli in tanta miseria, pro solatio sunt relictii. Et quid miserabilius, quàm hominem humano solatio destitui, & bestijs consolandum relinquere? Nec tamen ex ore pauperis impatientia sonuit, aut vox murmuris; sed potius gratiarum actio, & vox laudis. Sed cui negabat humana impietas solatium, brutorum feritas mansuetè exhibuit obsequiùm. Tu ergo infirme ne murmuraueris, si ad horam inconsolatus relinquaris, & infirmitatum stimulis agiteris, sed cogita tibi, ex diuina misericordia dispensante, id euenire; vt hic factus, hic vltus, non pereas. Ipse fortè in minutissimis peccatis, tu autem in grauissimis crebrius offendisti. Patienter ergo dolores infirmitatum sustine, & te derelictum interdum ab hominibus gaude, vt cum Lazaro merearis caelestis regni ianuam introire.

CAPVT XXI.

De claro intellectu sacra Scriptura.

Psal. 118.

1. **D**eclaratio sermonum tuorum illuminat, & intellectum dat paruulis. Quaecumque in lege veteri & noua scripta sunt, ad doctrinam animæ nostræ scripta sunt; vt Deo fideliter seruiamus, odiendo malum, & adhaerendo Deo, summo bono, corde puro, integro, & perfecto, hic & in futuro. Quæ igitur ignoras, humiliter quære; & quæ non bene intelligis, pete reuerenter à doctioribus tibi declarari. Nam declaratio sermonum Dei illuminat
corda

corda paruulorum . Si non potes adhuc altiora capere , tunc parua cum paruulis disce, sicut Dominus Iesus dicit: *Sinite paruulos venire ad me, talium est enim regnum calorum.* Quæ ergo intellectum tuum excedunt, noli timere perscrutari; sed omnia hæc Spiritui sancto committe, & firmiter vera esse crede; quia Spiritus sanctus doctor est omnis veritatis, & non potest testis esse falsitatis.

2. Quòd multi habent multa dubia, non est culpa nec vitium sacræ Scripturæ; sed cœcitas mentis eorum, & negligentia studij in sacris libris, qui continent æternæ salutis necessaria documenta. Igitur canonicas scripturas libenter lege, & expositiones doctorum cum diligentia aduerte, & intelligere stude. Nec tamen propter diligentiam studij, est ab oratione & Missarum celebratione cessandum. Sepe enim in oratione & in Missa, multa secreta deuotis panduntur, quæ pomposis & curiosis scrutatoribus occultantur. Prodest autem valde paruulis & rudibus, cum simplicia verba eis proponuntur; nocent verò subtilia, attamen iuuant, si obscura dicta explanantur. Et qui diligenter ad lectiones in choro & refectorio aduertunt, & cautiùs perscrutantur, quid intrinsecus verba historiarum continent, pascuntur fauo mellis ex omni verbo Dei, quod audiunt & legunt. Vnde quamdiu homo corpore mortali viuit, semper magis addiscere potest, & ad altiora capiēda proficere: sed ad claram intelligentiam angelorum & beatorum visionem non attinget, donec ad æternæ beatitudinis gloriam Christo auxiliante perueniat.

3. Solidus & fortis cibus nocet paruulis & infirmis; mollis cibus & tenuis potus, nutrit infantes. Simplicia organa & moderata cantica, dulcius sæpe resonant & latificant; alti clamores quasi dura tonitrua, debiles animos magis terrent quàm recreant. Crebra fulmina excæcant oculos, lux in laterna conseruat aciem visus. Profunda flumina submergunt incautè natantes, per pontem transeuntes euadunt pericula aquæ securiùs. Sæpe per iter planum agnus liber transit, vbi bos fortis cadit & rapitur, ligatur, & mactatur. Sic simpliciter credens & humiliter obediens, gratiam inuenit; & sibi confidens, perdit quod habet. Alta extollunt leuiter superbos, & in fine confundunt gloriantes.

4. Vidi simplices in oratione ex deuotione flere, & altè clamantes & discantantes, nil tale in corde sentire. Quare hoc accidit? Quia simplex & humilis Deo placere studet, in omni quod agit & loquitur. Vox simplicis corde apud Deum in cælo, vox vagi cordis & dissoluti cantoris, coram hominibus in vicis & plateis ciuitatis. Qui sensum psalmorum seriosè attendit, & paulatim legit & cantat, magnâ deuotionis dulcedinem concipit. Vere enim

suauis

Ne studio-
sius a quo
se vexet
homo in
capiendo
clarissimo
sacrarum
literarum
intellectu.

suavis est Dominus rectis corde, qui gloriam eius quærunt, non propriam laudem. Benedictus sermo ex ore loquentis & cantantis, vnde compungitur cor audientis.

5. Gallus antequam cantet, prius seipsum alis suis verberat & excitat; sic bonus frater & deuotus orator, se primitus corrigere debet antequam alium increpet. Ille bene & prudenter docet, qui à seipso incipit; & primò emendat, quod in alijs notat & reprehendit. Sic sanctus Paulus alios instruens, humiliter se peccatorem præ alijs nominat, dicens; *Quia Iesus Christus venit in hunc mundum peccatores saluos facere: quorum primus ego sum, qui non sum dignus vocari Apostolus.* Et quare, o sanctissimè Paule? *Quia persecutus sum ecclesiam Dei.* Vnde ergo sanctus, & vas electionis verè dignè glorificandus? Non ex meipso, non ab hominibus, sed per vocationem & reuelationem Iesu Christi, à quo didici mitis & humilis esse, & euangelio eius obedire. Nihil boni mihi attribuo, sed quicquid egi & docui, hoc totum ei principaliter ascribo, qui me vocauit per gratiam suam ad fidem, quam prædico & seruo vsque ad mortem. Nam sola gratia Dei sum, id quod sum, & gratia eius in me vacua non fuit, sed semper in me manet & manebit, donec perueniam ad eum, qui me precioso sanguine suo redemit & saluauit.

1. Tim. 1.

1. Cor. 15.

CAPVT XXII.

De magnis meritis patientia pro Christo.

Lucæ 21.

Matt. 26.

Ioan. 18. 3

Lucæ 23.

Matt. 11.

I. *N patientia vestra possidebitis animas vestras.* Quando ergo aliquis durè tibi loquitur, aut te iniuste increpat, nõ statim irascaris, nec durè respondeas; sed tace, aut humiliter loquere, & sustine patienter, sicut fecit Iesus. Nam accusatus à multis tacuit, & flagellatus non murmurauit. Aut si opus est loqui & profit, tunc responde benignè & doce prudenter; sicut Christus dura alapa percussus, respondit seruo pontificis verbis rectis & mansuetis. Sic enim alios magis edificas, & teipsum à confusione liberas. In omni euentu rerum & contradictione linguarum prauarum, tene patientiam, & tace piè ad obiecta.

2. Attende profectum animæ tuæ in omnibus, quàm magni meriti sit patientiæ virtus; quæ ornat animam virtutibus, & ducit ad palmam cum martyribus. Hanc Christus docuit, & factis in passione exemplificauit. Cum enim accusaretur à principibus sacerdotum & senioribus populi, nihil respondit. Impleuit opere, quod dixit sermone; *Diserte à me, quia mitis sum & humilis corde, & inuenietis requiem animabus vestris.* Non inuenitur alicubi requies vera & pax secunda, nisi in solo Deo, in vera humilitate, & benigna